

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010090
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8315010090.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. februára 2017, v trestnej veci obž. Z. Q. stíhaného pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/29/2015 zo dňa 08. februára 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/29/2015 zo dňa 08. februára 2016 bol obžalovaný Z. Q. podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby, pre skutky, ktoré mal podľa obžaloby spáchať tak, že:

1/ A. Q. A. a Z. Q. v období od 15.08.2011 doposiaľ v Humennom A. Q. A. ako konateľ a Z. Q. ako spoločník spoločnosti O. C. spoločnosť s ručením obmedzeným IČO: XXXXXXXX (v tom čase sídlo spoločnosti A. nad C., A. ulica číslo XXX), prevzali na základe dodacích listov rôzny stavebný materiál od spoločnosti B. spoločnosť s ručením obmedzeným K., ktorý im bol následne fakturovaný a to dňa 25.08.2011 faktúrou číslo FV21110176 na sumu 2.944,76 eur splatnou dňa 06.09.2011, dňa 07.09.2011 faktúrou číslo FV21110188 na sumu 701,41 eur splatnou dňa 16.09.2011 a dňa 08.09.2011 faktúrou číslo FV21110199 na sumu 701,42 eur splatnou dňa 21.09.2011, pričom už v čase prevzatia materiálu vedeli, že tento nebudú môcť uhradiť, materiál predali, tieto faktúry neuhradili, čím spôsobil škodu najmenej 3.747,59 eur spoločnosti B. spoločnosti s ručením obmedzeným K.,

3/ Z. Q. ako jediný spoločník subjektu O. C. spoločnosť s ručením obmedzeným IČO XXXXXXXX (v tom čase sídlo spoločnosti A. nad C., A. ulica číslo XXX) po dohode s konateľom spoločnosti A. Q. A. preberal od neho účtovné doklady s tým, že ich bude nosiť účtovníčke a zabezpečí vedenie účtovníctva, toto nezabezpečil za zdaňovacie obdobie rokov 2010 a 2011 v rozpore s ustanovením § 4 zákona č. 431/2002 o účtovníctve a následne mal všetky doklady odovzdať novému spoločníkovi a konateľovi spoločnosti X. A., ktorý tieto doklady nikdy nevidel a neprevzal,

ktoré boli v obžalobe právne kvalifikované ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, a prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku, súd odkázal poškodenú spoločnosť B., s.r.o., so sídlom V. XXX, XXX XX K., IČO: XX XXX XXX, obchodný register Okresný súd Žilina, oddiel Sro, vložka číslo: 15486/L, s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, pričom v písomných dôvodoch uviedol, že súd vyhodnotil dôkazy len v prospech obžalovaného Q.. Ide o osobu, ktorá bola konateľom vo viacerých skrachovaných obchodných spoločnostiach, naviac v roku 2012 bol odsúdený za prečin podvodu. Má za to, že práve obžalovaný Q. poznal povinnosti spoločníka a konateľa lepšie než obvinený A., ktorého si vybral za konateľa. Aj keď Q. nebol konateľom, on uzatváral zmluvy so spoločnosťou B. s.r.o. - jednal v priestoroch svojej prevádzky v O.. On dohodol s účtovníčkou vedenie účtovníctva. Neuzavrel zmluvu s poškodeným ako živnostník ale vystupoval ako osoba splnomocnená jednať za O. C. s.r.o. Účtovníčka I. F. vypovedala, že sa dlhšiu dobu pozná s obžalovaným Q. a on ju poprosil o spracovanie účtovníctva, nie konateľ O. C. s.r.o. Účtovné doklady jej nosil Z. Q.. Ale keďže sa spolu A. so Q. dohodli na takomto spôsobe zabezpečenia vedenia účtovníctva má za to, že vinným zo skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie je aj Z. Q.. Bolo dostatočným spôsobom preukázané, že obžalovaný Z. Q. je vinný zo skutkov v zmysle obžaloby. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejedanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal na základe odvolania prokurátora napadnuté výroky ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, pritom poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutkov, ktoré boli v obžalobe posúdené ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Tr. zákona. Vo vzťahu k týmto skutkom boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Okresný súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Krajský súd považuje tieto skutkové zistenia za správne, s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu odkazuje.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o tom, že nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný odôvodnil predovšetkým tým, že ani jedna z výpovedí neusvedčovala Z. Q. zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Bc. I. F., ktorá spracovávala účtovníctvo pre O. C., s. r. o. O. potvrdila, že s konateľom spoločnosti A. A. prišla do kontaktu asi päťkrát, väčšinou jej doklady priniesol N. Q.. Ani okolnosti súvisiace s prevodom obchodného podielu spoločnosti O. C., s. r. o., sami o sebe, ani v súvislosti s inými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nie sú spôsobilé odôvodniť rozhodnutie súdu, ktorým by uznal Z. Q. za vinného zo skutkov uvedených v obžalobe.

V ďalšom poukázal okresný súd aj na to, že práva a povinnosti spoločníkov (N. Q. bol „len“ spoločníkom spoločnosti, nie aj konateľom) upravuje druhý oddiel, štvrtého dielu, prvej hlavy, druhej časti Obchodného zákonníka (§ 113 až

§ 124 zák. č. 513/1991 Zb.) Práva a povinnosti štatutárneho orgánu spoločnosti (konateľ) sú inter alia upravené v ustanovení § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka takto: Konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti. Pokiaľ prokurátor kladie za vinu spoločníkovi neplnenie povinností, za ktoré podľa Obchodného zákonníka zodpovedá konateľ na to, aby uniesol v tomto smere prokurátor dôkazné bremeno, musel by v konaní pred súdom jednoznačne preukázať, že nesplnenie povinností konateľa spoločnosti riadnym spôsobom viesť účtovníctvo zavinil, resp. spoluzavinil spoločník- a to úmyselným konaním. Ani skutočnosť, že konateľ spoločnosti (A.) sa so spoločníkom (N. Q.) dohodli, že Z. Q. bude časť účtovných dokladov predkladať účtovníčke nemôže zbaviť konateľa spoločnosti zodpovednosti za riadne vedenie účtovníctva a rovnako tak bez ďalších dôkazov nemôže mať za následok uznanie viny Z. Q. zo zločinu skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1

písm. c), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zákona. Zo strany prokurátora neboli produkované dôkazy preukazujúce takú mieru zodpovednosti za nezabezpečenie vedenia účtovníctva spoločnosti O. C., s. r. o. za zdaňovacie obdobie rokov 2010 - 2011, ktoré by mohli mať za následok uznanie viny obžalovaného N. Q..

S poukázaním na takúto dôkaznú situáciu a jej hodnotenie odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že výsledky dokazovania jednoznačne nepreukázali konanie obžalovaného Z. Q. tak, ako mu to kládla obžaloba za vinu. Odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku za zákonné a správne. Povinnosťou obžalovaného nie je dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe, sa stal a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Krajský súd je preto toho názoru, že je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

K jednotlivým odvolacím námietkam prokurátora krajský súd poukazuje na vyššie rozvedené právne úvahy, ktorými sa riadil pri preskúmaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku. Je zrejmé, že medzi obžalovaného spoločnosťou O. C. s.r.o. a poškodenou spoločnosťou existovali čulé obchodné vzťahy a v danom prípade sa nejednalo o jednorazový obchod. Obžalovaného spoločnosť už aj skôr odoberala od poškodenej spoločnosti strešnú krytinu. Aj z výpovede svedkyne F. V. vyplýva, že prvé obchody s nimi zrealizoval obž. Q. ako SZČO a následne chodili objednávky z emailu A., s ktorým väčšinou komunikovala. Pokiaľ mala nejaké nezrovnalosti tieto konzultovala s A., aby nedochádzalo k zbytočným nedorozumeniam. V prípade faktúry FV 21110188 prišla objednávka z emailu obž. Q., avšak túto vec telefonicky konzultovala s p. A., nakoľko on vystupoval ako konateľ spoločnosti, pričom jej potvrdil, že skutočne táto objednávka ide na O. C. a bude doručovaná do Humenného. Z výpovede svedkyne F. je pritom zrejmé, že príležitostne robila účtovníctvo a na základe žiadosti obž. Q. robila daňové priznanie na DPH asi za tri či štyri mesiace na novú firmu, kde bol konateľ nejaký Poliak, ktorého stretla dokopy asi 5 krát. Väčšinou jej doklady doniesol obž. Q.. Čo sa týka účtovníctva spoločnosti O. C. s.r.o. ona ho nikdy ako celok nevidela ani nespracovala. Mala len nejaké čiastkové údaje. Správne poukazuje preto prvostupňový súd na príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka týkajúce sa práv a povinností štatutárneho orgánu - konateľa pri spoločnosti s ručením obmedzeným. Aj keď mala existovať dohoda ohľadne nosenia účtovných dokladov obž. Q. nezbavuje to zodpovednosti ods. A. ohľadne riadneho vedenia účtovníctva. Jednou z významných povinností, ktorú konateľom ukladá § 135 Obchodného zákonníka, je totiž povinnosť zabezpečiť riadne vedenie účtovníctva. Za riadne vedenie účtovníctva treba považovať vykonávanie tejto činnosti v súlade s § 35 až 40, ako aj v súlade s ostatnými právnymi predpismi, predovšetkým so zákonom č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. Platí, že konatelia zodpovedajú valnému zhromaždeniu za stav vedenia účtovníctva a predpísanej evidencie bez ohľadu na to, či tieto činnosti vykonávajú osobne, alebo ich zabezpečujú prostredníctvom iných právnických alebo fyzických osôb.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok okresného prokurátora vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.